

Milles Pommès ofwel Duizend Appels

De naam Duizend Appels vinden we voor het eerst terug in de atlas der buurtwegen: Milles Pommès.

In de wijk Duizend Appels zijn er voor de Tweede Wereldoorlog altijd heel wat volkse cafés geweest. Getuige hiervan de lange naamlijst :

- Bij Siska
- Chalet Stop (later Las Vegas)
- De Duysent Appelkens; later De Oude 1000 Appels
- De Koning Van Spanje; ook de Wapens Van Spanje
- De Welkom
- Dubbelhof
- Het Baraksken
- Het Witte Paard
- Het Pintje
- Hofstede
- Hostel
- In den Zoeten Inval
- 't Jagerken
- Huis van Commerce
- Monico
- La Sirène
- De Wandeling

Dat zijn stuk voor stuk volkse cafés, die mee zorgden voor het samenhangingsgevoel van dit stukje Belsele.

De wijk 'Duizend Appels' ondergaat tijdens de tweede wereldoorlog een gedaanteverandering. Vlakbij, op het grondgebied Waasmunster, legt het Belgische leger in 1939 een vliegveld aan. Onder de Duitse bezetting maakt de Luftwaffe er gebruik van. Mede daardoor verblijven er heel wat Duitse soldaten in de buurt. Ze zijn o.a. gekazerneerd in de meisjesschool van Belsele (Koutermolenstraat, nu muziekclub 't Ey).

Zij worden vaste klant in deze cafés. Al heel snel veranderen die cafés. Een aantal van deze ontmoetingsplaatsen bieden al snel "meisjes van plezier aan". Zo ontstaan de eerste 'cabardouchkes' : goedkope cafés die ook diensten van prostituees aanbieden.

Eind van de jaren vijftig komt het gezin Ghesquière in de Statiestraat wonen. Rechtover hun woonst is de bar van Zwarte Lola "Las Vegas".

Als Julien 7 jaar oud is mag hij op zaterdagmiddag boodschappen doen voor Zwarte Lola. Uiteraard is de voordeur "verboden terrein" maar langs de achterdeur wordt hij verwacht in de keuken. Meestal zitten er een viertal mannen te wachten aan de keukentafel. Julien wordt dan naar beenhouwer Maes gestuurd om biefstukken te gaan kopen. Elke aanwezige geeft hem nadien een briefje van twintig frank. Zo verdient hij wekelijks tot 100 frank, een hele som geld in die tijd.

Julien amuseerde zich ook met de dure automerken van de klanten die achteraan staan geparkeerd, te bekijken en op te lijsten.

Op een bepaald moment, Erna Ghesquière is dan al gehuwd met Willy Rombaut, ontstaat er een conflict tussen de echtgenoot van Erna en de eigenaar van een andere bar over de gezamenlijke beerput. Het feit dat deze door twee huizen wordt gebruikt is onwettig. Ook heeft het gezin Rombaut veel last van de maden die vanuit die put omhoog kruipen. Er moet dus, zo beslist de vrederechter, een aparte beerput worden voorzien. De eigenaar graaft eigenhandig een nieuwe beerput. Hij is op dat moment al erg corpulent. Het gevolg is dat de burens hem moeten bevrijden uit de nieuw gegraven put. Hij geraakt er op eigen kracht niet meer uit. In de plaats van een plank met een gat erin wordt er een Engels toilet boven geplaatst. Een hele vooruitgang voor het gezin.

Soms zijn er conflicten en vechtpartijen in deze cafés. Het wiegje van het gezin Rombaut staat in de 'voorplaats'. Het raam langs de straatzijde grenst dus aan café. Op een dag gooit een boze minnaar een bijl naar een "klant". De bijl vliegt door het raam van de voorkamer en raakt net niet het wiegje.

Later huwt Zwarte Lola met een rijke bouwondernemer uit Waasmunster. Vanaf die dag rijdt ze met een grote Jaguar door de wijk.

Als Erna pas getrouwd is, wordt haar gevraagd om af en toe te komen helpen in het café omdat het "veel te druk is". Haar man zou moeten tappen achter de toog, en zij moet 'aan een tafeltje zitten'. Dat gaat om begrijpelijke redenen niet door.

In de wijk Duizend Appels heerst een dubbele moraal bij veel inwoners. De vaste klanten blijven naar de cafés gaan, maar 'weten niet wat er boven gebeurt'. Ook kan je dit over Zwarte Lola zeggen. Zij is erg lief en goed voor de kinderen uit de buurt, maar laat tegelijkertijd haar man met vier kinderen in de steek.

Jaarlijks organiseren mensen van Duizend Appels een bedevaart naar Oostakker. Nergens is de opkomst groter! Meer dan drie bussen vervoeren de bedevaarders. Zij verzamelen aan 'de Patersen Bos'. Dezelfde vrouwen zijn ook gulle sponsors van de voetbalclub en andere verenigingen

Rond Nieuwjaar gaan de kinderen uit de buurt Sterzingen. Het opgehaalde geld ruilen ze voor peperkoek en andere lekkernijen. Dat zijn de geschenken voor de gezinnen of ouderen die in armoede leven. De kinderen van het gezin Ghesquière en Rombaut doen graag en enthousiast mee. De 'meisjes van plezier' én de cafébazinnen zijn elk jaar de gulste gevers!

Als kind hebben Erna en Julien deze dubbele moraal uiteraard niet door. Wel herinneren zij zich dat ze soms bang zijn als er agressie is in en rond de cafés.

De Alexandra, het laatste cabarcoucheke in Belsele dat zijn deuren sloot, zou zijn naam danken aan prins Alexander; zoon van Leopold III en Lilian Baels. Een bekende weerman, een prins en een wielerkampioen zijn er vaak geziene klanten. Zij komen niet enkel voor de meisjes van plezier, maar gokken ook. Zij spelen het gokspel 'Anker en Zon'. De spelregels zijn eenvoudig. Een blad papier of een houten bord is in zes gelijke vakken verdeeld. In elk vak staat een ander symbool: zon, anker, klaveren, koeken, schoppen en harten. Er wordt gespeeld met een

dobbelsteen met dezelfde symbolen. De deelnemers staan in een kring rond het spelbord. Ze leggen geld in één van de zes vakken. Er wordt gedobbeld. Het symbool dat bovenaan komt te liggen bepaalt welk vak wint. De speler die zijn geld in het winnende vak heeft gelegd, krijgt al het geld dat is ingezet.

Zo is Duizend Appels lange tijd een aparte gemeenschap geweest, net buiten het centrum van Belsele. Een gemeenschap met een apart karakter door de aanwezigheid van de vele cafés en later cabardouchekes. Toch was er ook veel solidariteit en veel warmte onder de mensen.

Bronnen

- Interview Julien en Erna Ghesquière : 5/12/2022